

ФОРМУВАННЯ КОМПЛЕКСНОГО ПОЛІМОТИВУ У СТУДЕНТІВ В ХОДІ САМОСТІЙНОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Досвід викладачів вузу засвідчив, що самостійна робота, як і будь-яка інша форма навчально-пізнавальної активності студентів, це, передусім, діяльність особистості по засвоєнню інформації. І особистість, і діяльність - категорії психологічні, отже, правила і закони організації самостійної роботи передусім психологічні і педагогічні. Організація самостійної роботи і управління нею при дистанційному навчанні відбуваються опосередковано через інформацію, тому важливо, що в цьому випадку студенти не тільки самостійно виконують практичні завдання, але й відпрацьовують весь необхідний теоретичний матеріал.

Для дистанційного навчання не характерна слабомотивована діяльність, бо основними мотивами є професійний та пізнавальний, а це вже дуже сильні важливі спонукання діяльності студента. Крім того, обов'язково має бути присутнім мотив розвитку і вдосконалення, що значною мірою залежить від підготовки інформації та різноманітності змісту діяльності. Форми організації та засоби подання навчальної інформації сприяють придбання навичок варіативної діяльності, що може активізувати слабкі мотиви і завдяки цьому формувати комплексний полімотив, впливати позитивно на динаміку самостійної роботи в цілому.

Принцип „динамічної полімотивації”, відомий в традиційних формах навчання, полягає у поступовому заохоченні студентів до конкретної навчально-пізнавальної діяльності з використанням одного з декількох можливих мотивів. При цьому треба враховувати те, що практично у будь-якого студента можна активізувати певний мотив. В дистанційному навчанні цей принцип заздалегідь повинен бути забезпечений спеціально підготовленим навчальним змістом і формою його подання у поєднанні з організацією діалогу.

Викладач, коли він працює зі студентами, може значно посилити мотивацію за допомогою зворотного зв'язку та допомогти закріпити навички студентів. Тьютор виконує наступні обов'язки: надає загальні відомості про технологію навчання; підключає студентів до списку розсилки; забезпечує для учасників груп обмежений доступ до закритої частини освітнього серверу; організує дистанційні семінари; організує та керує теледискусіями, форумом, чатами; організує телекомунікаційні проекти; контролює та оцінює виконані роботи студентів.

Отже, ефективність самостійної пізнавальної роботи в дистанційному навчанні залежить не тільки від студентів, але й від тих викладачів (тьюторів), які ведуть роботу зі студентами через Інтернет. Це повинні бути викладачі з універсальною підготовкою, які володіють сучасними педагогічними та інформаційними технологіями, психологічно готові до

роботи із студентами у новому навчально-пізнавальному середовищі, здатні до мобільного спілкування.

На наш погляд, перспективним може бути такий підхід до вивчення пізнавальної діяльності студентів. Її характеристика в об'єктивному плані може бути представлена двома групами показників: за наслідками навчання (оцінки під час екзаменаційних сесій) і в результаті процесу навчання (планування студентами своєї пізнавальної діяльності; робота на лекціях, регулярність підготовки до лекцій та семінарів; участь у науковій роботі; розвиток навчальних та наукових навичок).

До суб'єктивних характеристик відносимо, в першу чергу, оцінку студентами цікавості і змістовності навчальних занять, мотивацію отримання вищої освіти. Важливим показником пізнавальної діяльності та активності студентів є їх участь в науковій роботі.